

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6C/176/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614204298
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2017:8614204298.4

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobcu A. M., nar. XX.X.XXXX, bytom Ul. kpt. C. XXX/XX, XXX XX V., štátny občan SR proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom M. XX, XXX XX S., Y.: XX XXX XXX, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o ochranu spotrebiteľa, takto

r o z h o d n u t i e :

I. Zrušuje rozhodcovský rozsudok č. SR 00209/14 zo dňa 13.6.2014 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava.

II. Určuje, dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uvedená ako bod 5. Všeobecných obchodných podmienok Zmluvy o úvere č. 804001135 zo dňa 3.1.2012 je neplatná.

III. Určuje, že uznanie dlhu uvedené ako bod 10. Všeobecných obchodných podmienok Zmluvy o úvere č. 804001135 zo dňa 3.1.2012 je neplatné.

IV. Určuje, že dohoda o vyplnení zmienek uvedená ako bod 13. Všeobecných obchodných podmienok Zmluvy č. č. 804001135 zo dňa 3.1.2012 je neplatná.

V. Určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. č. 804001135 zo dňa 3.1.2012 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

VI. V prevyšujúcom rozsahu žalobu o určenie, že rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 3.1.2012 je neplatná, zamietá.

VII. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

VIII. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 eura prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľa systému, IČO: 36 631 124, so sídlom v Banskej Bystrici, Partizánska cesta 9, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 30.7.2014 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava, sp. zn. SR 00209/14 zo dňa 13.6.2014 a určenia, že rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 3.1.2012, dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uvedená ako bod 5.

Všeobecných obchodných podmienok Zmluvy o úvere č. 804001135 zo dňa 3.1.2012, uznanie dlhu uvedené ako bod 10. Všeobecných obchodných podmienok Zmluvy o úvere č. 804001135 zo dňa 3.1.2012 a dohoda o vyplnení zmieniek uvedená ako bod 13. Všeobecných obchodných podmienok Zmluvy č. 804001135 zo dňa 3.1.2012 sú neplatné a tiež určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. 804001135 zo dňa 3.1.2012 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 8.7.2014 mu bol doručený rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761 sp. zn. SR 00209/14 zo dňa 13.6.2014, kde bol zaviazaný žalovanému zaplatiť peňažnú sumu vo výške 1 509,97 eura, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1 509,97 eura od 25.12.2013 do zaplata, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1 509,97 eura do zaplata a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 375,66 eura, to všetko v mesačných splátkach vo výške 180 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalovaného s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplata dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplata čo i len jednej splátky riadne a včas. Dňa 3.1.2012 uzatvoril zmluvu o úvere č. 804001135 s obchodnou spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 1 000 eur, ktoré mal vrátiť v 12 mesačných splátkach po 164 eur mesačne. Reálne však dostal 900 eur. Tých 100 eur bola odplata za vybavenie uzatvorenia zmluvy. Splátky na úver žalovanému čiastočne poukazoval, t.j. celkovo zaplatil v prospech žalovaného peňažnú sumu vo výške 1 039 eur. Pred uzatvorením predmetnej zmluvy sa ho pracovníčka žalovaného pýtala na jeho zamestnanie. Uviedol, že je živnostník. Na základe tohto bol donútený uviesť na predmetnú zmluvu svoje IČO, teda donútili ho, aby vystupoval ako podnikateľ a nie ako fyzická osoba. Pracovníčka žalovaného trvala na tom, že ak neuvedie svoje pridelené IČO, tak mu neposkytnú žiadny úver, a to aj napriek tomu, že ju dôrazne upozorňoval, že finančné prostriedky potrebuje na súkromné účely, t. j. pre potreby svojej rodiny za účelom zabezpečenia nákupu vecí ako sú potraviny, aby preklenuli obdobie ich finančných ťažkostí. Na tom základe túto zmluvu uzatvoril, nakoľko bol nútený rozhodnúť sa medzi hladovaním alebo nákupom potravín. Ďalšími podmienkami pre poskytnutie finančných prostriedkov bolo

6C/176/2014

-3-

uzatvorenie Rozhodcovskej zmluvy, ako aj podpísanie zmenky. V súčasnosti (konkrétne dňa 8.7.2014) mu bol doručený rozhodcovský rozsudok, kde ho zaväzujú na zaplata peňažnej sumy vo výške 1 509,97 eura s prísl. v mesačných splátkach vo výške po 180 eur až do zaplata. Vzhľadom na to, že rozhodcovský súd porušil jeho spotrebiteľské práva a rozhodcovský rozsudok je ničotným exekučným titulom, hrozí v exekúcii aj nenapraviteľná ujma na jeho majetkových právach. Preto podal tento návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

3. Žalobca v písomnom doplnení žaloby zo dňa 12.1.2015 uviedol, že so žalovaným uzatvoril úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov, pričom sa jedná o formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu. Túto je nevyhnutné považovať za problematickú a z eurokonformného hľadiska za najmenej z časti neudržateľnú. Ich vzájomný vzťah sa dostal do platového stavu, a preto je nevyhnutné, aby platnosť právneho úkonu posúdil súd. V zmluve je okrem iného aj viacero neprijateľných zmluvných podmienok. Súčasťou tejto typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany žalovaného, je aj dohoda o zrážkach zo mzdy, ako aj dohoda o vyplnení zmieniek. Žalovaný tak môže jednostranne diktovať výšku dlhu a to za absencie judikovaného rozhodnutia. Podstata problému podľa neho tkvie v tom, že inštitúcia dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj dohoda o vyplnení zmieniek je v hrubom rozpore s právom Európskej únie ako aj s medzinárodnou zmluvou. Preto je potrebné považovať ich za neplatné. Ako žalobca nemá reálnu možnosť zastaviť prípadné vykonávanie zrážok z jeho mzdy, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by posúdilo tento sporný právny vzťah. Moc nad jeho majetkom je koncentrovaná v rukách žalovaného, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jeho majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Žalobca dáva súdu do pozornosti, že ani v prípade upustenia od použitia dohody o zrážkach zo mzdy, bez presného vyhlásenia žalovaného nemá žiadnu právnu istotu, že žalovaný v budúcnosti nevyzve zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy a

že autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky vrátane jej sporného príslušenstva. Žalobca má za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy a dohoda o vyplnení zmeniek sú v rozpore s právom Európskej únie a je neprípustné, aby sa tieto problematické zabezpečovacie inštitúty použili.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 21.6.2017 uviedol, že je toho názoru, že žalobca nebol pri uzatváraní zmluvy o úvere spotrebiteľom. Tento druh zmluvy nemal charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, ani zákona o ochrane spotrebiteľa a ani charakter zmluvy o úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch o pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase jej uzatvorenia. Z predmetnej zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva, že žalobca si predmetný úver bral za účelom výkonu podnikania. Žalobca vstúpil do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. V zmluve o úvere č. 804001135 zo dňa 3.1.2012 je žalobca jasne definovaný ako živnostník uvedením obchodného mena, miesta podnikania a čísla, pod ktorým je evidovaný na odbore živnostenského podnikania príslušného okresného úradu. Na základe uvedeného je nepochybné, že žalobca vstupoval do úverového vzťahu so žalobcom ako podnikateľ. V zmysle ustanovenia § 28 CSP, na konanie v sporoch týkajúcich sa rozhodcovského konania okrem spotrebiteľského rozhodcovského
6C/176/2014

-4-

konania je príslušný Okresný súd Bratislava V pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Z tohto dôvodu podáva žalovaný pri prvom úkone v súlade s § 41 námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Svidník. Žalovaný preto žiada, aby Okresný súd Svidník ako súd nepríslušný postúpil vec miestne príslušnému súdu, a to Okresnému súdu Bratislava V.

5. Dňa 3.1.2012 uzatvoril žalovaný ako veriteľ s dlžníkom zmluvu o úvere č. 804001135, ktorým mu bol poskytnutý úver vo výške 1 000 eur, zvýšený o príslušný poplatok v sume 968 eur, teda celkovo mal žalobca zaplatiť čiastku v sume 1 968 eur. Žalovaný ako veriteľ uzavrel zmluvu s dlžníkom pod obchodným menom Vladimír Pasternák - AZEX, ako fyzickou osobou - podnikateľom označeného identifikačným číslom 34 829 911. Z vyššie uvedeného je možné posudzovať vzťah ako obchodnoprávny a nie ako spotrebiteľský, nakoľko ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Nie je preto možné aplikovať na zmluvu o úvere ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, keďže o spotrebiteľa v tomto prípade nejde. Zmluvy sa posudzujú podľa Obchodného zákonníka, nakoľko boli uzatvorené medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Žalovaný poukazuje, že žalobca prehlásenie, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania, vlastnoručne podpísal, pričom tento prejav vôle je na prednej strane zmluvy o úvere a prehlásenie dlžníka je zrozumiteľne, určito a jasne uvedené hneď vedľa podpisu dlžníka. Žalovaný poukazuje, že disponuje vlastnoručne podpísaným prehlásením dlžníka, že finančné prostriedky sú poskytnuté na účel podnikania, a teda dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu a ten relevantnými dôkazmi nevyvrátil skutočnosti svedčiace, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, ale len účelovo svojím vyjadrením tvrdí, že poskytnuté peňažné prostriedky použil na spotrebné účely. Takéto tvrdenia považuje za nedôvodné, ktoré nenachádzajú žiadnu oporu v zákonoch alebo dôkazných prostriedkoch, pričom žalovaný predkladá dostatočný dôkazný prostriedok a to vlastnoručne podpísané prehlásenie žalobcu. Žalovaný poukazuje na prostriedky procesného útoku, ktoré jasne preukázal a to prehlásenie žalobcu. Na základe uvedeného je jednoznačne preukázaný účel poskytnutia peňažných prostriedkov, nakoľko sám žalovaný svojím podpisom potvrdil a vyhlásil, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na účel podnikania. Dôležité teda je, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel žalobca finančné prostriedky naozaj použil. Žalobcove tvrdenia nemajú nijakú oporu v zákone ani v dôkazoch, nakoľko žalobca len kriticky poukazuje, že k podpisu zmluvy bol donútený bez akejkoľvek opory svojich tvrdení, pričom neuviedol žiadny relevantný dôvod, v ktorom, ako tvrdí, boli porušené všeobecné záväzné právne predpisy. Okrem toho žalovaný sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, pričom neuviedol žiadny dôvod, dôkazný prostriedok, alebo akékoľvek konania v rozpore so zákonom, na základe ktorého by mal súd zrušiť rozhodcovský rozsudok. Na základe uvedeného má za to, že neuniesol ani dôkazné bremeno, ktoré by preukazovalo opodstatnenosť jeho tvrdení, tak aj samotnej žaloby. Má za to, že žaloba žalobcu je nedôvodná, nakoľko žalobca svoje tvrdenia žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil, nepreukázal ich rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi, ale len poukázal, že si bral úver na spotrebné účely, pričom takéto tvrdenia sa javia ako účelové s cieľom, aby mu bol priznaný status spotrebiteľa, pričom nijako nepreukázal opodstatnenosť alebo pravdivosť svojich tvrdení. Okrem uvedeného neuviedol jediný dôvod, ktorý by mal za následok

zrušenie rozhodcovského rozsudku. Na základe uvedeného nebol splnený základný predpoklad žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyplývajúci z ustanovenia § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (platného a účinného v čase konania na rozhodcovskom súde), nakoľko žalobca nepreukázal žiaden obligatórny taxatívny dôvod pre

6C/176/2014

-5-

zrušenie rozhodcovského rozsudku, vyplývajúci z ustanovenia § 40 zákona o rozhodcovskom konaní. Žalovaný poukazuje na ustanovenia § 149 a nasl. CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany a koncentráciu konania. Žalovaný má za to, že nie sú naplnené podmienky ustanovenia § 150 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Žiada, aby súd žalobu ako nedôvodnú a nedostatočnú zamietol. Žalovaný je toho názoru, že žalobca na určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, dohody o zrážkach zo mzdy a zmenky nemá naliehavý právny záujem. Poukazuje na ustanovenie § 137 písm. c) CSP, ktoré pripúšťa určovacie žaloby len vo vzťahu k právam, už nie k právnym vzťahom ako § 80 písm. c) OSP a vo vzťahu k právnym skutočnostiam len v prípade, ak to predpokladá osobitný predpis. Podľa predchádzajúcej právnej úpravy bolo možné zo strany súdov oprieť sa o časť ustanovenia § 80 písm. c) OSP „právny vzťah“. Takéto slovné spojenie sa ale v CSP vôbec nenachádza, z čoho je zrejmé, že CSP vôbec nepripúšťa žalobu o určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, dohody o zrážkach zo mzdy a zmenky. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava II, ktorý zamietol návrh na začatie konania v konaní vedenom pod sp. zn. 52C/135/2014 rozhodnutím zo dňa 25.5.2016, ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov.

6. Na nariadené pojednávanie sa nedostavil predvolaný právny zástupca žalovaného, ktorý sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním zo dňa 30.11.2017 z dôvodu vysokej pracovnej zaneprázdnenosti. Zároveň uviedol, že súhlasí, aby sa súdne konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti a že sa v plnom rozsahu pridrižiava vyjadrení. Súd v zmysle § 180 CSP spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s rozhodcovským rozsudkom vydaným Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761 sp. zn. SR 00209/14 zo dňa 13.6.2014, zmluvou o úvere zo dňa 3.1.2012, zmenkou zo dňa 3.1.2012, rozhodcovskou zmluvou zo dňa 3.1.2002, prehľadom práv, povinností a záväzkov, s výzvou na úhradu alebo splátkovým kalendárom zo dňa 12.5.2017 a zistil tento skutkový stav:

8. Zo zmluvy o úvere č. 804001135 zo dňa 3.1.2012 súd zistil, že žalobcovi bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 1 000 eur. Žalobca sa zaviazal úver splatiť vo výške 1 968 eur v 12 mesačných splátkach po 164 eur počnúc dňom 8.2.2012. V zmluve nie je uvedený úrok, je uvedený len poplatok vo výške 968 eur, ktorý nie je konkretizovaný a v zmluve nie je uvedená RPMN, ani priemerná hodnota RPMN. V zmluve je ďalej drobným písmom uvedené, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolenia.

9. Žalobca pri podpise zmluvy podpísal aj rozhodcovskú zmluvu podľa § 5 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ktorej predmetom bolo, že všetky spory, ktoré vzniknú z predmetnej zmluvy vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienok zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom

6C/176/2014

-6-

ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku, rozhodcovský

rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

10. Zo zmenky 804001135 zo dňa 3.1.2012 súd zistil, že žalobca pri podpise úverovej zmluvy podpísal aj vlastnú zmenku, obsahom ktorej je jeho záväzok zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad žalovaného ako svojho veriteľa zmenkovú sumu 1 509,97 eura spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej sumy od 25.12.2013.

11. Z rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761 sp. zn. SR 00209/14 zo dňa 13.6.2014 súd zistil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 509,97 eura, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1 509,97 eura od 25.12.2013 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1 509,97 eura od 10.2.2014 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 375,66 eura, to všetko v mesačných splátkach vo výške 180 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplataenia dlhu, a to pod následkami straty splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky riadne a včas. V poučení rozhodcovský súd uviedol, že tento rozhodcovský rozsudok je možné preskúmať podľa čl. XXIX PR rozhodcovského súdu, a to na základe rozhodcovského konania doručenej rozhodcovskému súdu v lehote 15 dní kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania. Preskúmanie rozhodcovského rozsudku je spolplatené v zmysle Sadzovníka poplatkov, ktorý tvorí prílohu č. 2 RP rozhodcovského súdu. Účastník rozhodcovského konania môže podať žalobu na príslušnom súde v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku podľa ustanovení § 40 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Tento rozsudok nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie alebo na výkon rozhodnutia. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručенý dňa 8.7.2014 a žalobca podal na súd žalobu, ktorou sa domáhal jeho zrušenia, dňa 30.7.2014.

12. Výzvou na úhradu alebo splátkový kalendár zo dňa 12.5.2017 žalovaný vyzval žalobcu v súvislosti s neuhradenými splátkami úveru č. 804001135 na úhradu sumy 6 923,90 eura, t.j. aktuálnej výšky ku dňu 12.5.2017. Žiadal ho uhradiť celkový dlh jednorazovo. V prípade, že sumou na úhradu celej dlžnej sumy momentálne nedisponuje, má využiť ponuku bezúročného účelového spotrebiteľského úveru, ktorým dokáže bez zbytočného odkladu vyrovnat' celý súčasný dlh a získať bezúročným refinancovaním výhodu nízkych splátok.

13. Z prehľadu práv, povinností a záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere súd zistil, že žalobca na poskytnutý úver zaplatil 1 039 eur.

6C/176/2014

-7-

14. Žalobca na pojednávaní uviedol, že naďalej trvá na zrušení rozhodcovského rozsudku práve z toho dôvodu, že žalovaný podal návrh na vykonanie exekúcie a že doteraz mu nebolo vydané poverenie. Čo sa týka ďalšieho výroku, ktorým žiadal, aby súd určil, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi ním a žalovaným, je neplatná, uviedol, že rozhodcovskú zmluvu podpísal spolu so zmluvou o úvere. Pán, ktorý s ním podpísal zmluvu o úvere, mu nevysvetlil, o čo ide, vôbec nevedel, čo podpisuje, nepochopil, že čo je to rozhodcovská zmluva a ani to, že žalovaný ho potom môže žalovať na základe tejto zmluvy na rozhodcovskom súde. Taktiež žiadal, aby súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ktorá je obsiahnutá v bode 5. Všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere, je neplatná, uznanie dlhu obsiahnuté v bode 11. je neplatné a dohoda o vyplnení zmeniek je neplatná. Podpísal biankozmenku zmenku, kde nebolo nič uvedené. Bolo mu povedané, že keď podpisuje zmluvu o úvere, tak všetky tie ostatné doklady k tomu musí podpísať. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že úver bral na podnikanie, nie je to pravdou, úver bral pre svoju osobnú potrebu. To, čo je v zmluve o úvere uvedené drobulinkým písmom, že prehlasuje, že úver berie na výkon podnikania, toto si vôbec nevšimol. Čo sa týka určenia, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, poukázal na to, že zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti, ktoré vyžadoval v tom čase platný zákon o spotrebiteľských úveroch a keďže jej tieto náležitosti chýbajú, úver je preto bezúročný a bez poplatkov. Istinu, ktorú dostal od

žalovaného, zaplatil, nakoľko už zaplatil sumu 1 039 eur. Predložil súdu výzvu na úhradu alebo splátkový kalendár od žalovaného zo dňa 12.5.2017, na základe ktorej ho žalovaný vyzýva na zaplatenie aktuálnej výšky dlžnej sumy k 12.5.2017 a uvádza sumu 6 923,90 eura. Táto suma je nehorázna oproti tomu, že mu bol poskytnutý úver vo výške 1 000 eur, ktorú istinu už preplatil. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

15. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

16. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

20. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými

6C/176/2014

-8-

stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

22. Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

25. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

26. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

6C/176/2014

-9-

28. Podľa § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

29. Podľa § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

30. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

31. Podľa § 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

32. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

33. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

34. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

35. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodcovské konanie bolo začaté a aj rozhodcovský rozsudok vydaný do 31.12.2014 (t. j. do účinnosti zákona č. 335/2014 Z. z.), súd na toto konanie aplikoval ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného v čase začatia rozhodcovského konania v zmysle § 16 ods. 1 písm. c) citovaného zákona (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“).

36. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

37. Podľa § 4 ods. 1 a 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

38. Podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

39. Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

6C/176/2014

-12-

40. Podľa § 9 ods. 7 zák. č. 129/2010 Z.z., veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

41. Podľa § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom.

42. Podľa § 7 ods. 1 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z., nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie. Používanie nekalých obchodných praktík sa zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy.

43. Podľa § 551 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

44. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

45. Podľa § 137 písmeno c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

46. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

47. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo

6C/176/2014

-13-

výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

48. Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

49. Podľa ust. čl. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

50. Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

51. Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

52. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Ide o typickú formulárovú spotrebiteľskú zmluvu. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru žalobca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej

formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník.

53. Posudzovaný právny vzťah sporových strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalovaný bol od uzavretia zmluvy dňa 3.1.2012 v postavení dodávateľa a žalobca v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

6C/176/2014

-14-

54. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca sa domáhal zrušenia vydaného rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 00209/14 zo dňa 13.6.2014 v zákonom stanovenej mesačnej lehote odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku (rozhodcovský rozsudok žalobcovi doručený dňa 8.7.2014 a žaloba podaná na súde dňa 30.7.2014) z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, lebo pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Žalobca popieral platnosť rozhodcovskej zmluvy a tvrdil, že neexistovala právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporu, lebo rozhodcovská zmluva je neprijateľná zmluvná podmienka podľa ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka; spor zo spotrebiteľskej zmluvy nie je spôsobilý na rozhodnutie pred rozhodcovským súdom, pretože tento nezohľadňuje normy na ochranu spotrebiteľa. Z predloženej rozhodcovskej zmluvy je nepochybné, že táto je obsiahnutá na samostatnej listine, ktorá nie je súčasťou zmluvy o úvere. Rozhodcovská zmluva nie je rozhodcovskou doložkou, ktorá by bola predformulovaná v zmluve o úvere, ako tvrdí žalobca, ale je ako samostatný dokument osobitne podpísaný ako žalobcom tak aj žalovaným. Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva, ktorú účastníci konania uzavreli dňa 3.1.2012, nie je neplatným právnym úkonom, pretože spotrebiteľ v nej nemá znevýhodnené postavenie. Spotrebiteľ sa nevzdáva možnosti uplatňovať svoje práva vyplývajúce zo zmluvy o úvere pred všeobecným súdom, nejde teda o také zmluvné dojednanie, ktoré by nútilo spotrebiteľa riešiť spory zo zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom. Súd poukazuje na to, že v ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka sú zakázané výlučne len rozhodcovské doložky. Žiadne ustanovenie zákona nevyklučuje prejednanie spotrebiteľskej zmluvy pred rozhodcovským súdom. V zmysle uzavretej rozhodcovskej zmluvy sa žalobca so žalovaným dohodli riešiť všetky spory vzniknuté z predmetných zmlúv o úvere buď pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) alebo pred príslušným všeobecným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde. Je teda naozaj mylné tvrdenie žalobcu, ktorý uvádza v žalobe a svojich vyjadreniach, že nebola možnosť sa podrobiť všeobecnému súdu. Súd má za to, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle ustanovenia § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

55. V konaní bolo sporné, či sa Zmluva o úvere zo dňa 3.1.2012 považuje za zmluvu spotrebiteľskú. Žalovaný tvrdil, že táto zmluva o úvere takýto charakter spotrebiteľskej zmluvy nemá, lebo žalobca podpísal zmluvu, v ktorej prehlásil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Žalobca v žalobe a vo vyjadreniach uviedol, že žalovanému oznámil, že je živnostník, avšak nepodniká v súvislosti s úvermi, finančnými službami a ani neponúka služby v tejto oblasti, teda vo vzťahu k žalovanému - dodávateľovi koná ako neprofesionál. Finančné prostriedky potreboval na súkromné účely, t.j. pre potreby jeho rodiny za účelom zabezpečenia nákupu vecí ako sú potraviny, aby preklenuli obdobie finančných ťažkostí. To, že žalovaná ho v Zmluve označila IČO-m, je jej klasický postup v snahe vyhnúť sa prísnejšej právnej úprave zameranej na ochranu „slabšej strany“. V tomto sa súd stotožnil s tvrdením žalobcu a dospel k záveru, že konanie žalovaného má znaky nekalej obchodnej praktiky, pretože tým, že žalobca podpísal celú predformulovanú zmluvu, zároveň podpísal aj prehlásenie, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania (v minulosti žalovaná dávala dlžníkom zaškrtnúť kolónku „na výkon povolania“), aj keď žalovaný takéto nekale praktiky mal zakázané používať. Žalovaný ako poskytovateľ

6C/176/2014

úveru obišiel ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a tým odoprel žalobcovi širokú právnu ochranu, ktorá je zabezpečená bežným spotrebiteľom. Žalobca v čase poskytnutia úveru pracoval ako živnostník a žiadnu pracovnú činnosť, ktorá by si vyžadovala poskytnutie finančných prostriedkov formou úveru, nevykonával. Takto bol úver poskytnutý žalobcovi bez ďalšieho podriadený režimu Obchodného zákonníka, čo malo za následok výrazné zhoršenie jeho právneho postavenia v porovnaní so zvýšenou ochranou vo vzťahu k informáciám, s ktorými je veriteľ povinný spotrebiteľa oboznámiť pred uzavretím zmluvy vo vzťahu k náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k výške odplaty regulovanej všeobecne záväzným právnym predpisom a žalovaný sa vyhol uvedeniu ročnej percentuálnej miery nákladov za uvedený úver ako aj právnym následkom, ktoré by mu vyplývali z toho, ak by zmluva neobsahovala náležitosti uvedené v ust. § 9 a nasl. zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, resp. by obsahovala nesprávne údaje v neprospech spotrebiteľa (úver sa považuje v takom prípade za bezúročný a bez poplatkov). Súd dospel k záveru, že žalobca v danom prípade uzatvoril dňa 3.1.2012 v skutočnosti zmluvu o spotrebiteľskom a bezúčelovom úvere a táto zmluva mala mať náležitosti stanovené v ust. § 9 ods. 2 a nasl. zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve uzavretej medzi účastníkmi absentuje okrem iného aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a v zmluve je neplatne dojednaná odplata za úver, ktorá predstavuje 96,8 % požičanej sumy. Za nekalú obchodnú prax súd považoval aj skutočnosť, že žalobca musel vyplniť biankozmenku, v ktorej bol uvedený zmenkový úrok 0,25 % denne z dlžnej sumy, čo predstavuje sankciu 91,25 % ročne (pre spotrebiteľa zákonom zakázanú) a toto bola podmienka poskytnutia úveru. Vzhľadom k uvedenému súd považoval žalobcu za účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania, ktorý sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok je nutné práve z týchto dôvodov zrušiť. Stály rozhodcovský súd nepochybne rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu, nakoľko plnenie priznané v rozhodcovskom konaní odporuje zákonu o spotrebiteľských úveroch, pretože tento úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zaväzuje žalobcu na plnenie, ktoré je svojou povahou právom nedovolené a odporuje dobrým mravom.

56. Predmetom konania je aj určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako prostriedku na zabezpečenie peňažnej pohľadávky uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom, ktorý má postavenie spotrebiteľa. Pre dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl).

57. Za určovaciu žalobu považuje súdna prax aj žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu ako jeden z právnych prostriedkov ochrany spotrebiteľa. Naliehavý právny záujem žalobcu na určenie neplatnosti právneho úkonu je potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobcom navrhovaného rozhodnutia. Pri skúmaní podmienok uvedených v § 137 písm. c/ CSP umožňujúcich riešenie práva súdnym rozhodnutím treba vychádzať z toho, že naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy má žalobca - spotrebiteľ, ktorého špecifické postavenie ako

6C/176/2014

slabšej strany v spore osvedčuje predovšetkým úprava v komunitárnom práve, početná judikatúra súdov európskych spoločenstiev, v neposlednom rade i domáca právna úprava.

58. Naliehavý právny záujem žalobcu mal súd preukázaný tým, že ak by žalovaný začal realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, ako veriteľ si uplatnil svoje právo, môže dôjsť bez právneho dôvodu k zásahu do majetkovej sféry žalobcu, čím sa žalovaný môže na úkor žalobcu bezdôvodne obohacovať. Súd teda posúdil, že podaný určovací návrh je vhodným, správne zvoleným a prípustným procesným nástrojom ochrany práva žalobcu. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy totiž umožňuje obísť dôležitý prvok únieho práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných

podmienok bez súdnej kontroly a na túto skutočnosť súd musí brať zreteľ. S poukazom na uvedené žalobca preukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Bez určenia neplatnosti dohody by právne postavenie žalobcu ako dlžníka bolo neisté a súčasne by bolo ohrozené právo žalobcu na disponovanie so svojou mzdou.

59. Súd aj z výpovede žalobcu mal za preukázané, že žalobca nečítal všeobecné podmienky poskytnutia úveru a žiadnym spôsobom nebol osobitne oboznámený zo strany žalovaného o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu, ani o jeho následkoch. V bode 5. Všeobecných podmienok je drobným písmom uvedené, že dlžník s veriteľom podpisom zmluvy uzatvára dohodu o zrážkach zo mzdy. Súd konštatuje, že dohodou o zrážkach zo mzdy pri podpise zmluvy navyiac žalovaný vopred vnútil pripraveným predtlačeným tlačivom zmluvy konajúcej osobe - žalobcovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu a to uzatvorenie úveru. Žalobca v čase uzavretia zmluvy nedokázal vyhodnotiť zmluvné podmienky a poukázať na tie, ktoré sú neprijateľné. Nedokázal ani rozpoznať nesúlad inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ. Dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je upravená v Občianskom zákonníku, umožňuje postihnúť majetok žalobcu v podobe jeho mzdy aj na plnenia z nekalých zmluvných podmienok alebo v rozpore s kogentnými predpismi bez predchádzajúceho posúdenia nezávislým súdom. Žalobca ako osoba neznalá zákona a bez podrobnejšieho jednoduchého pre neho zrozumiteľného výkladu obsahu dohody o zrážkach zo mzdy nebol schopný posúdiť následky tejto svojej nedostatočnej vedomosti a informovanosti v tomto prípade. Tak sa dá usudzovať na nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalobcu s dohodou o zrážkach zo mzdy, podpis zmluvy spolu s dohodou o zrážkach zo mzdy bol žalobcovi vnútený, pretože nemal inú možnosť podpisu úverovej zmluvy bez toho, aby podpísal aj takúto dohodu. Súd poukazuje na to, že žalovaný pri dodržaní elementárnych zásad poctivého obchodného styku mohol a mal ponúknuť žalobcovi dôslednejšie vysvetlenie aj riziká vyplývajúce z úverového vzťahu. S poukazom už na uvedené dôvody a konkrétne okolnosti sa súdu javí takýto právny úkon ako neplatný podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyiac, dohoda musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala. Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, odkazuje na neurčitú výšku aktuálnej pohľadávky. Takéto určenie je neurčité a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 OZ. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu

6C/176/2014

-17-

uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka v občianskoprávných vzťahoch, vrátane zmluvných vzťahov majú účastníci rovnaké postavenie. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať, aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje spolu so zmluvou o úvere formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. Svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobcu. Pri uzatváraní dohody dlžník spotrebiteľ musí vedieť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške. Uvedený postup žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ustanovení Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu nariadiť predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. V danom prípade súd poukazuje aj na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.1.2011 pod č. 8636/2010-110.98, 113, 179, ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 OZ, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený

uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprímeranému konaniu zo strany dodávateľa. Uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, a preto podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu sa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa. Na základe uvedeného súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil za neprijateľnú a tým aj za neplatnú v zmysle citovaných zákonných ustanovení a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

60. Predmetom konania je aj určenie, že uznanie dlhu uvedené ako bod 10. Všeobecných obchodných podmienok Zmluvy je neplatné. Súd vzhľadom na už uvedené je toho názoru, že toto uznanie je neurčitým právnym úkonom podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože v čase jeho podpísania žalobcom nebola špecifikovaná a zrejme celková výška uznaného dlhu.

61. Súd preskúmal aj bod 13. Všeobecných obchodných podmienok a mal za preukázané, že tento obsahuje dohodu o vyplnení zmenky, ktorá je v rozpore s ust. § 17 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ide o neplatnosť absolútnu. Dohoda o vyplnení
6C/176/2014

-18-

biankozmenky, ktorá je súčasťou štandardnej formulárovej zmluvy a nebola individuálne dohodnutá, je, vychádzajúc z judikatúry slovenských súdov, zaradená medzi neprijateľné zmluvné podmienky. Súd preskúmal platnosť spotrebiteľskej zmluvy ako celku, nakoľko táto platnosť bola nevyhnutným predpokladom pre následné posudzovanie zabezpečovanej zmenky, ktorá zabezpečovala pôvodný záväzkový právny vzťah. Zmluva, ktorou bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1 000 eur, obsahuje poplatok za uzavretie zmluvy vo výške 968 eur, čo predstavuje 96,8 % z požičanej sumy. Súd dospel k záveru, že zmluva je koncipovaná tak, že je neobyčajne hrubým spôsobom narušená rovnováha medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to najmä nielen v ustanoveniach o zabezpečovacích prostriedkoch (biankozmenka, dohoda o zrážkach zo mzdy a podobne), ale zároveň je celá zmluva koncipovaná výlučne len na prospech veriteľa bez toho, aby sa mohol dlžník aspoň minimálne zákonnými prostriedkami brániť. Rovnosť a vyváženosť práv a povinností zmluvných strán nie je zmluvou zabezpečená, práve naopak. Zmluva obsahuje samé povinnosti dlžníka, sankcie za porušenie povinnosti v neprímeraných výškach. Dohoda o vyplnení zmenky je neplatná rovnako ako celá úverová zmluva. Podľa názoru súdu je neplatná celá úverová zmluva, teda v rámci nej aj ustanovenie článku 13. Všeobecných zmluvných podmienok, ktoré upravuje dohodu o vyplnení zmenky. Takáto zmenka na základe neplatnej spotrebiteľskej zmluvy vôbec nemala byť vyplnená a nemožno na jej základe uplatňovať akékoľvek nároky. K absolútnej neplatnosti súd prihlíada ex offo. Predložená zmenka, aj keď obsahuje všetky náležitosti zmenky, nezabezpečuje konkrétny záväzkový vzťah a to vzťah z poskytnutého úveru medzi žalovaným a žalobcom. Absolútna neplatnosť zmluvy o úvere ako aj jej článku 13, ktorý je súčasťou zmluvy a to dohody o zabezpečení zmenkou a vyplnení bianko zmenky sama osebe nie je dôvodom neplatnosti zmenky. Neplatnosť uvedenej dohody však znamená neexistenciu kauzálneho vzťahu medzi konkrétnou pohľadávkou a zmenkou, ktorá ju mala zabezpečovať. V uvedenom prípade teda nedošlo k platnému vzniku zmenkového záväzkového vzťahu. Na základe takto neplatnej dohody nevzniklo žalovanému právo bianko zmenku vyplniť ako ani právo na základe zmenky požadovať plnenie vzťahujúce sa k uvedenému úverovému právnemu vzťahu. Navyše dohoda o vyplnení zmenky bola súčasťou zmluvných podmienok vopred pripravených žalovaným a žalobca nemal možnosť ju žiadnym spôsobom ovplyvniť.

62. Na základe uvedeného súd o žalobe žalobcu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

65. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení. Žalobcovi súd nepriznal náhradu trov konania, nakoľko žalobca trovy konania priznať nežiadal.

48. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov,
6C/176/2014

-19-

pretože žalobca je podľa § 4 ods. 2 písm. u) citovaného zákona od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 eura podľa prílohy citovaného zákona pol. č. 1 b) prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľa systému, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku dňa 7. decembra 2017